

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 48 Pž-2783/2018-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Ivica Omazić, u pravnoj stvari tužitelja AWT INTERNATIONAL d.o.o., OIB 57159149897, Zagreb, Slavonska avenija 52/a, kojeg zastupa punomoćnik Josip Šimović odvjetnik u Zagrebu, Trg Drage Iblera 10/III, protiv tuženika P.B. GRAD d.o.o., OIB 10120762935, Zagreb, Radnička cesta 1, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Grubišić, Lović & Lalić d.o.o., Zagreb, Preradovićeva 13, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1880/2017 od 22. veljače 2018., 29. srpnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1880/2017 od 22. veljače 2018.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1880/2017 od 22. veljače 2018. odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev da se utvrdi osnovanim tužiteljevo osporavanje tražbine tuženika u iznosu od 6.649,63 kn koju je tuženik prijavio u predstečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem St-1719/17 i koja je u tablici prijavljenih tražbina zavedena pod rednim brojem 170 (točka 1. izreke) te je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 2.343,75 kn (točka 2. izreke).

Iz obrazloženja te presude proizlazi da je prvostupanjski sud tako odlučio, s obzirom na to da nije došlo do višestruke kompenzacije tražbina između tužitelja, tuženika i društva Dabar vinski bar d.o.o. Naime, tužitelj nije dokazao da bi potraživanje društva Dabar vinski bar d.o.o. prema tuženiku postojalo. O troškovima parničnog postupka odlučeno je na temelju odredbe čl. 154. st. 2. Zakona o parničnom postupku.

Protiv prvostupanjske presude tužitelj je podnio žalbu kojom ju pobija u cijelosti zbog bitnih povreda parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 6. i 11. Zakona o parničnom postupku, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi navodi da prvostupanjski sud u obrazloženju svoje presude nije dao niti jedan razlog o odlučnim činjenicama, a niti je obrazložio iz kojih razloga nije proveo

dokaz saslušanjem svjedoka. Zbog toga smatra da je nezakonitim postupanjem suda osujećen u ostvarivanju prava na raspravljanje i dokazivanje činjenica na kojima temelji osnovanost osporavanja tražbine tuženika. Nadalje, navodi da glede dostavljene kompenzacije tuženik nije osporio eventualno nepostojanje međusobnih potraživanja stranaka pa smatra da je prvostupanjski sud trebao utvrditi je li tuženik imao dospelu tražbinu prema Dabar vinski bar d.o.o. te je li tuženikova tražbina prestala prijebojem, u kojem iznosu i kada. Predlaže preinačiti pobijanu presudu, a podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a).

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a poglavito bitnu povredu parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. i 11. ZPP-a na koju tužitelj posebno upire u žalbi.

Bitnu povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a čini sud ako stranci nezakonitim postupanjem, a osobito propuštanjem dostave, nije dana mogućnost da raspravlja pred sudom. Odbijanje dokaznog prijedloga tužitelja (saslušanje svjedoka Marice Mišure) ne predstavlja nezakonit postupanje suda, već njegovo procesno ovlaštenje u smislu odredbe čl. 220. st. 2. ZPP-a. Naime, sud odlučuje o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica. Stoga, u opisanom nema nezakonitog postupanja suda kojim bi se stranci onemogućilo raspravljanje pa da bi bila počinjena bitna povreda parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a, kako to pogrešno smatra tužitelj.

Neprihvatanje prijedloga stranke za izvođenjem dokaza jedino može predstavljati bitnu povredu parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a ako iz obrazloženja presude i stanja spisa nije moguće ispitati zbog čega izvođenje predloženih dokaza ne bi bilo potrebno izvesti. Međutim, iz obrazloženja pobijane presude i stanja spisa proizlazi da izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Marice Mišure nije bilo potrebno, budući da je njezino saslušanje predloženo na okolnost da je tužitelj u svojim poslovnim knjigama proknjižio višestruku kompenzaciju, a što nije odlučna činjenica kraj utvrđene činjenice da sve ugovorne strane nisu potpisale višestruku kompenzaciju o čemu će više biti riječi u nastavku povodom žalbenih razloga pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Pored navedenog, pobijana presuda sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama, a poglavito da tužitelj nije dokazao kako je društvo Dabar vinski bar d.o.o. imalo tražbinu prema tuženiku, a koje utvrđenje prvostupanjskog suda nije proturječno sadržaju isprava koje

se nalaze u spisu. Zato nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

U stadiju ovog žalbenog postupka sporno je pitanje osnovanosti osporavanja tražbine koju tuženik u iznosu od 6.649,63 kn ima prema tužitelju, a u koju parnicu je tužitelj upućen rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-1719/17 od 4. kolovoza 2017. u predstečajnom postupku. Naime, tuženik je u predstečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem prijavio tu tražbinu na temelju ovršne isprave – zadužnice.

Naime, tužitelj temelji svoje osporavanje na navodima da je tražbina tuženika prema njemu prestala kompenzacijom od 30. prosinca 2016.

Izjava o prijeboju (kompenzaciji) od 30. prosinca 2016. (str. 48. spisa) predstavlja prijedlog višestruke kompenzacije, a iz koje proizlazi da: 1. tužitelj ima dugovanje prema tuženiku u iznosu od 6.368,00 kn, 2. da tuženik ima dugovanje prema društvu Dabar vinski bar d.o.o. u iznosu od 6.368,00 kn, 3. da društvo Dabar vinski bar d.o.o. ima dugovanje prema tužitelju u iznosu od 6.368,00 kn.

No, predmetna izjava o prijeboju (kompenzaciji) od 30. prosinca 2016., nije potpisana po tuženiku pa je pravilna ocjena prvostupanjskog suda da tužitelj nije dokazao osnovanost svojeg osporavanja.

Naime, višestruka kompenzacija je oblik prebijanja tražbina na temelju ugovora u kojem tražbine prebija više sudionika. Do višestruke kompenzacije dolazi suglasnošću volja svih sudionika, dok učinci takvog ugovornog prebijanja nastupaju od časa koji ugovorne strane odrede u ugovoru, a ako ugovaratelji nisu ništa odredili, prebijanje proizvodi pravne učinke od trenutka sklapanja ugovora. Dakle, višestrukom kompenzacijom svaka ugovorna strana mora priznati postojanje dugovanja prema sljedećem u lancu te istovremeno prihvatiti da se njegovo potraživanje prema prethodniku riješi prijebojem, zatvaranjem lanca kompenzacije, pri čemu se ona zaključuje potpisom svih sudionika.

Tuženik je, suprotno žalbenim navodima tužitelja, osporavao činjenicu da ima dugovanje prema društvu Dabar vinski bar d.o.o. u iznosu od 6.368,00 kn, a što tužitelj nije dokazao dokumentacijom koja se nalazi u spisu. Sve i da jest, tuženik nije potpisao prijedlog višestruke kompenzacije, slijedom čega nije došlo do prijeboja međusobnih tražbina između tužitelja, tuženika i društva Dabar vinski bar d.o.o. Za prestanak obveze višestrukom kompenzacijom potrebno je da sve strane iz te kompenzacije daju izjave o kompenzaciji tražbina s obzirom na to da se radi o obliku ugovorne kompenzacije. Pri tome nije odlučno što je tužitelj u svojim poslovnim knjigama proknjižio višestruku kompenzaciju zbog čega saslušanje svjedokinje Marice Mišure nije bilo potrebno.

Odluka o troškovima parničnog postupka koju tužitelj nije osporavao konkretnim žalbenim navodima, pravilna je i zakonita.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 368. t. 1. i 2. ZPP-a odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zagreb, 29. srpnja 2020.

Sudac
Ivica Omazić

Broj zapisa: **17897-f7d1c**

Kontrolni broj: **0f041-f1f2a-065ae**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVICA OMAZIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.